

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 19C/274/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113217674
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Moravčíková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2019:6113217674.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou JUDr. Katarínou Moravčíkovou v spore žalobcu: Stavebné bytové družstvo Banská Bystrica, so sídlom Zelená ul. č. 1, Banská Bystrica, IČO: 00 170 071, proti žalovanému: COMPUTER CLUB, s.r.o., so sídlom Mostná 3, Nitra, IČO: 36 544 710, o zaplatenie 19 869 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Návrh žalobcu zo dňa 23.4.2018 na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR vo veci dovolania voči rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 29.6.2017, č. k. 16Co/1004/2015-1156, zamietá.

II. Žaloba sa zamietá.

III. Žalovaný nemá proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 19 869 € spolu s príslušenstvom titulom vydania bezdôvodného obohatenia za obdobie od 01.05.2011 do 31.05.2013. Uviedol, že so žalovaným uzatvoril dňa 29.04.2005 zmluvu o nájme nebytových priestorov pod č. 242/2005; predmetom zmluvy bol nebytový priestor na ul. ČSA a pôvodne dohodnutá cena nájmu činila sumu 16 690 Sk. K zmluve boli uzatvorené dodatky, ktorými sa menila výška nájomného. Žalobca vypovedal zmluvu o nájme listom zo dňa 22.06.2010 v súlade s čl. V bod 2 zmluvy (bez uvedenia konkrétneho dôvodu), pričom výpovedná lehotá začala plynúť od 01.07.2010 a uplynula dňa 30.09.2010. Žalovaný priestory užíval aj po ukončení zmluvy, tým pádom sa žalovaný mal obohatiť na úkor žalobcu. Pre určenie výšky bezdôvodného obohatenia bol určujúci dodatok č. 4 k zmluve o nájme nebytových priestorov, v zmysle ktorého bolo dohodnuté mesačné nájomného v sume 794,76 €. Celková výška bezdôvodného obohatenia podľa žalobcu predstavuje sumu 19 869 €.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, žalobca vedie dlhoročný spor o určenie vlastníckeho práva na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 13C/700/00, a to k nehnuteľnosti, ktorú im prenajal. Žalobca ho uviedol pri uzatváraní zmluvy do omylu, že je vlastníkom tohto nebytového priestoru. V čase, keď žalovaného oslovilo Bytové družstvo Hron listom zo dňa 10.04.2010, že oni sú vlastníkami nebytového priestoru, rozhodol sa žalovaný, že nie je správne a dôvodné, aby platil nájom subjektu, ktorý nie je vlastníkom nebytového priestoru. Nebytové priestory mu boli prenajaté aj s podnájomníkom, v skutočnosti užíval len polovicu nebytových priestorov, pričom po jeho odchode musel žalovaný platiť aj za priestory, ktoré v skutočnosti nikdy nevyužíval. Taktiež nesúhlasil s výpočtom sumy bezdôvodného obohatenia, a to z dôvodu, že bez platnej nájomnej zmluvy sa nedá určiť výška neuhradeného nájomného.

3. Vzhľadom na to, že bolo vedené na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 13C/70/2000 konanie o určenie, že táto nehnuteľnosť patrí do vlastníctva žalobcu, súd uznesením zo dňa 23.01.2014, č. k. 19C/274/2013-89, prerušil predmetný spor o zaplatenie 19 869 € s príslušenstvom, do jeho právoplatného skončenia. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.02.2014.

4. Spor o určenie vlastníckeho práva, vedený na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 13C/70/2000 a na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 16Co/1004/2015, bol právoplatne ukončený ku dňu 30.10.2017. Žalobca podaním zo dňa 23.04.2018 oznámil súdu, že podal proti právoplatnému rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie a zároveň navrhol, aby bolo prebiehajúce konanie prerušené do rozhodnutia dovolacieho súdu.

5. Súd po tom, čo odpadla prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, v súlade s § 165 ods. 1 CSP pokračoval v konaní. Na pojednávaní žalobca trval na tom, aby súd konanie prerušil z dôvodu podaného dovolania. Poukázal na to, že predmetom súdneho konania o určenie vlastníckeho práva nie je určenie, že vlastníkom nehnuteľnosti je Bytové družstvo Hron. V tomto konaní žalobca navrhuje, aby súd určil, že práve Stavebné bytové družstvo Banská Bystrica je vlastníkom týchto nebytových priestorov a že Bytové družstvo Hron nepodalo žiadny protinávrh, ktorým by sa dožadovali určenia, že oni sú ich vlastníkami. Ďalej uviedol, že žalovaný v priebehu nájomného vzťahu nespochybňoval právo uzavrieť so žalobcom zmluvu. Žalobca konštatoval, že celý nájomný vzťah bol komplikovaný a bol z jeho strany ukončený výpoveďou zo dňa 22.06.2010 a výzvou na uvoľnenie priestorov zo dňa 29.10.2010. V konaniach, v ktorých žalovaného žaloval za neplatenie nájomného, bol žalobca úspešný; išlo o konania vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 17RO/177/2010, na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 2Ro/338/2008.

6. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že nesúhlasí s návrhom na prerušenie konania. Bolo mu oznámené zo strany Bytového družstva Hron, že spor o určenie vlastníckeho práva, vedený na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 13C/70/2000, je právoplatne ukončený. Zároveň poukázal na to, že na tunajšom súde v obdobnej veci bola žaloba žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, zamietnutá. K predmetu konania ešte doplnil, že čo sa týka sporov o neplatenie nájomného medzi žalobcom a žalovaným, dlžné sumy uhradil, aby sa vyhol sporov a ťahaniciam na súde. Pokiaľ bola zmluva platná, mal voči žalobcovi uhradené všetko. Problém nastal vtedy, keď ho Bytové družstvo Hron vyzvalo tiež na zaplatenie nájomného v roku 2010, vznikol tu spor, kto je vlastne oprávneným vlastníkom nebytového priestoru. Podľa žalovaného žalobca nie je v tomto spore aktívne vecne legitimovaný. Žalovaný priestory už dávno neužíva. Spochybňuje zmluvu ako takú a v nadväznosti na to aj výzvu na vypratanie priestorov považuje za nedôvodnú.

7. Súd sa v rámci dokazovania oboznámil s listinnými dôkazmi, a to: zmluvou č. 242/2005 vrátane dodatkov č. 1 až 4, výpoveďou z nájmu zo dňa 22.06.2010, oznámením zo dňa 20.09.2010, výpočtom dlžnej sumy, listom Bytového družstva Hron zo dňa 10.04.2010, 09.01.2012, návrhom zmluvy o nájme s Bytovým družstvom Hron, postúpením spisu z dôvodu vznesenia námietky miestnej príslušnosti súdu, ftk. žaloby zo spisu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 13.04.2000 spolu s procesným návrhom žalobcu zo dňa 21.12.2005, návrhom k tomuto sporu na vstup vedľajšieho účastníka zo dňa 22.11.2006, uzneseniami tohto súdu zo dňa 17.02.2009, 05.09.2012, 15.11.2012, 11.04.2013, 22.10.2013, žalobou o vypratanie nebytových priestorov zo dňa 29.04.2011 (sp. zn. 60Cb/92/2011 na Okresnom súde Banská Bystrica), uznesením o prerušení konania, rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 23.01.2015, č. k. 13C/70/2000-1010, rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 29.06.2017, č. k. 16Co/1004/2015-1156. Na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav veci a uvedený spor takto právne posúdil:

8. Zo zmluvy o nájme nebytových priestorov, uzatvorenej dňa 29.04.2005 na dobu neurčitú s účinnosťou od 01.01.2005, vyplýva, že zo strany žalobcu bol žalovanému prenajatý priestor v Banskej Bystrici na ul. ČSA 14 o úžitkovej ploche 138,13 m². Mesačné nájomné bolo dohodnuté na sumu 16 690 Sk a následne dodatkami č. 1 až 4 došlo k jeho zmene. V zmysle posledného dodatku č. 4 predstavovalo mesačné nájomné sumu 794,76 €. Z listu žalobcu zo dňa 22.06.2010, doručeného žalovanému dňa 28.06.2010, je zrejmé, že dal žalovanému výpoveď z nájmu podľa čl. V bod 2 zmluvy; vo výpovedi nie je uvedený konkrétny dôvod, ale žalobca v žalobe ako aj počas konania uviedol, že skutočným dôvodom bolo omeškania žalovaného s úhradou nájomného. Po uplynutí výpovednej doby, ktorá začala plynúť od 01.07.2010 a uplynula 30.09.2010, žalovaný priestor naďalej užíval. Žalobca ho listom zo dňa

20.09.2010 vyzval, aby uhradil dlžnú sumu do 30.09.2010, inak bude trvať na vypratání prenajatého priestoru k tomuto dňu.

9. Žalobca viedol ohľadne vlastníckeho práva k dotknutému nebytovému priestoru súdny spor, a to na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 13C/70/2000. Navrhoval v ňom, aby bolo určené, že je v celosti vlastníkom nebytového priestoru č. VII. vo vchode č. 12, č. VIII. vo vchode č. 14 ako aj č. IX. vo vchode č. 16, ktoré sa nachádzajú v bytovom dome so súp. č. 380 a sú zapísané na LV č. 4304 pre kat. úz. Banská Bystrica. Žalobca bol v tomto spore neúspešný, jeho žaloba bola zamietnutá. Rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 23.01.2015, č. k. 13C/70/2000-1010, bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 29.06.2017, č. k. 16Co/1004/2015-1156. Z rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca neunesol dôkazné bremeno svojich tvrdení o tom, že nadobudol vlastnícke právo k označeným nebytovým priestorom, ku ktorým sa domáha určenia spoluvlastníckeho práva. V spore bolo preukázané, že v roku 1972 došlo k zlúčeniu Stavebného bytového družstva občanov I. Banská Bystrica a Bytového družstva zamestnancov Krajského ústavu národného zdravia v Banskej Bystrici. V priebehu roku 1973 a nasledujúcich sa uskutočnila výstavba nebytových priestorov. Následne došlo k vyčleneniu Bytového družstva Hron, ktoré vzniklo ku dňu 19.12.1991. Až potom mohlo družstvo navonok konať, preto dňa 12.02.1992 bol podpísaný delimitačný protokol. Žalobca nemal žiadny zákonný podklad nevydať nehnuteľnosti Bytovému družstvu Hron. Delimitačný protokol nie je listinou, ktorá by osvedčovala vznik vlastníckeho práva žalobcu k nebytovým priestorom a neosvedčuje to ani list Slovenského zväzu bytových družstiev zo dňa 04.07.1988. Podľa § 27 zák. č. 42/1992 Z. z. sa vlastníci bytov v dome stali podielovými spoluvlastníkmi nebytových priestorov v bytovom dome. Z rozsudku odvolacieho súdu vyplýva, že súd prvej inštancie rozhodol správne, keď žalobu zamietol, nakoľko žalobca nepreukázal, že nadobudol vlastnícke právo k sporným nebytovým priestorom. Vznik a vyčlenenie Bytového družstva z majetku žalobcu sa riadi zák. č. 176/1990 Zb., ktorý v § 49 rieši aj situáciu, keď medzi družstvami nedôjde k dohode o celom obsahu protokolu. Zápis o tom, že strany vylúčili z protokolu 3 nebytové priestory, nepreukazuje, že zostali vo vlastníctve žalobcu, ale preukazuje iba to, že sa strany v tejto časti o majetku nedohodli. Tomu zodpovedajú aj ďalšie listiny a vzájomná korešpondencia. Vzhľadom na právnu úpravu platnú do 31.12.1991, ktorá sa na tento spor aplikovala, samo o sebe neobstojí tvrdenie žalobcu, že nebytové priestory boli predmetom občianskoprávných vzťahov. Z písomností, ktoré sa týkajú stavebných úprav v roku 1973, je zrejmé, že stavba bola označená ako dostavba kancelárskych miestností, resp. priestorov, čo nasvedčuje tomu, že vstavaním sa stali súčasťou bytového domu a ich vlastníctvo svedčalo vlastníkovi bytového domu. V spore boli sporné majetkové pomery k nebytovým priestorom medzi dvoma družstvami, pričom predmetom nie je bytový dom ako taký, ale len nebytové priestory. Preto boli tvrdenia žalobcu vyhodnotené ako rozporné, keď na jednej strane nespochybňuje vlastnícke právo k bytovému domu, ale na druhej strane považuje nebytové priestory za svoje.

10. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

11. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

12. Podľa § 456 veta prvá Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

13. Podľa § 27 zák. č. 42/1992 Zb. o úprave majetkových vzťahov a vyporiadaní majetkových nárokov v družstvách vlastníci družstevných bytov v domoch vo vlastníctve družstva sa stávajú v pomere k veľkosti ich bytov spoluvlastníkmi spoločných a nebytových priestorov domu, v ktorom sa predmetné byty nachádzajú, okrem garáží.

14. V konaní nebolo sporné, že medzi stranami sporu bola uzavretá zmluva o nájme nebytových priestorov, ktoré bola ukončená ku dňu 30.09.2010. Vzhľadom na to, že žalobca vypovedal predmetnú zmluvu o nájme nebytového priestoru, uplynutím výpovednej trojmesačnej lehoty došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným. Žalovaný aj po ukončení zmluvy nebytový priestor užíval, za čo si žalobca uplatnil za obdobie od 01.05.2011 do 31.05.2013 voči žalovanému titulom vydania bezdôvodného obohatenia sumu 19 869 €. Sporným zostali skutočnosti ohľadne toho, či

je žalobca oprávnený požadovať od žalovaného majetkový prospech za užívanie, pretože nebolo vyriešené, kto je vlastníkom nebytového priestoru. V konaní, ktoré sa viedlo na Okresnom súde Banská Bystrica už od roku 2000 pod sp. zn. 13C/70/2000, sa žalobca domáhal určenia, že je vlastníkom predmetného nebytového priestoru nachádzajúceho sa na ul. ČSA č. 14. Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že žaloba žalobcu bola zamietnutá a spor bol právoplatne ukončený ku dňu 30.10.2017. Dôvodom zamietnutia bola tá skutočnosť, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že je vlastníkom nebytového priestoru, pretože vlastníctvo k nemu nadobudli vlastníci jednotlivých bytom v uvedenom bytovom dome, ktorých vlastníctvo žalobca žiadnym spôsobom nenamietal. Žaloba v spore nepreukázal žiadnymi dôkazmi svoje vlastnícke právo k nebytovému priestoru.

15. Súd v spore posudzoval, či medzi stranami sporu mohlo ísť o vzťah z bezdôvodného obohatenia, ktorý závisí od naplnenia znakov skutkovej podstaty hmotnoprávnej normy v § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Závazkovo právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikne však len za splnenia zákonných predpokladov, ktorými sú získanie bezdôvodného obohatenia na strane určitej osoby, protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia, majetková ujma, ktorá postihuje inú určitú osobu a príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia určitou osobou a majetkovou ujmom inej určitej osoby. Splnenie týchto predpokladov musí preukázať ten, kto tvrdí, že na jeho úkor bolo bezdôvodné obohatenie získané.

16. Súd považuje za potrebné zdôrazniť, že na to, aby sa niekto stal účastníkom konania, netreba, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom), alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve používa pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide. V danom prípade bolo teda v zmysle uvedeného povinnosťou žalobcu preukázať, že je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého je vyvodzovaný žalobou uplatnený nárok. To znamenalo dokázať, že na jeho úkor bolo (žalovaným) získané bezdôvodné obohatenie. Podstatou bezdôvodného obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, toto obohatenie vydať tomu, na koho úkor bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný. Predpokladom zodpovednosti za získané bezdôvodné obohatenie nie je protiprávne konanie obohateného, ani jeho zavinenie, ale objektívne vzniknutý stav obohatenia, ku ktorému došlo spôsobom, ktorý právny poriadok neuznáva. Bezdôvodné obohatenie je konštruované ako záväzkový právny vzťah medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil, a tým, na úkor koho došlo k bezdôvodnému obohateniu. Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

17. V danom prípade neboli splnené zákonné podmienky na vydanie bezdôvodného obohatenia, keďže žalobca nepreukázal, že by sa žalovaný bezdôvodne obohatil na jeho úkor, čím nepreukázal ani svoju aktívnu legitímáciu v konaní, keďže je nesporné, že vlastníkom nebytového priestoru žalobca nie je.

18. Aktívna legitímácia pre uplatnenie práva zo zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie vyplýva z ustanovenia §456 Občianskeho zákonníka. Toto ustanovenie určuje subjekt, ktorý je v rámci právneho vzťahu zo zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie postihnutým, a preto oprávneným veriteľom. Je ním ten, v koho majetkovej sfére došlo k strate majetkových hodnôt, ktoré možno vyjadriť v peniazoch. Právo domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia neuplatnil žalobca ako vlastník a svoje vlastníctvo k nehnuteľnostiam odvodzoval od delimitačného protokolu. Tento protokol ale nie je dôkazom o vlastníckom práve žalobcu k nebytovému priestoru, pretože ním je preukázaná len tá skutočnosť, že v časti nebytových priestorov neprišlo k dohode medzi žalobcom a Bytovým družstvom Hron, čomu nasvedčuje i ďalšie vzájomná komunikácia medzi týmito subjektmi.

19. Vzhľadom na to, že medzi stranami sporu došlo k ukončeniu zmluvy o nájme nebytových priestorov, odo dňa 01.10.2010 užíval žalovaný nebytový priestor bez zmluvy, z dôvodu čoho by bolo možné hovoriť v prípade preukázania zákonných podmienok o majetkovom prospechu získanom plnením bez právneho dôvodu ako jednej zo skutkových podstát vzniku bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

20. Súd má za to, že žalobca nepreukázal žiadnym spôsobom svoje vlastnícke právo k nebytovému priestoru (nie je jeho vlastníkom), tj. nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu a so žalovaným okrem toho nemal od 01.10.2010 uzatvorenú zmluvu o nájme nebytového priestoru, nakoľko k jej skončeniu došlo dňa 30.09.2010, pričom bezdôvodné obohatenie si uplatňuje za obdobie od 01.05.2011 do 31.05.2013.

21. S poukazom na uvedené dôvody súd konštatuje, že v spore nebolo žalobcom preukázané, že by sa žalovaný bezdôvodným užívaním nebytového priestoru na jeho úkor obohatil. Preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

22. Súd zároveň zamietol návrh žalobcu zo dňa 23.04.2018 na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci dovolania vo veci dovolania voči rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 29.6.2017 č. k. 16Co/1004/2015-1156. Žalobca v návrhu na prerušenie konania uviedol, že podal voči právoplatnému rozsudku dovolanie, z dôvodu čoho požiadal súd, aby konanie, vedené pod sp. zn. 19C/274/2013, prerušil do rozhodnutia dovolacieho súdu. Súd v nadväznosti na to uvádza, že podanie dovolania nie je skutočnosťou, ktorá by odôvodňovala či už obligatórne alebo fakultatívne prerušenie konania, nakoľko takáto skutočnosť nenapĺňa žiadne predpoklady na prerušenie konania v zmysle ustanovení § 162 až 164 Civilného sporového poriadku. Ak by zákonodarca mal v úmysle, aby podanie dovolania mohlo mať za následok prerušenie konania, vyjadril by to priamo v zákone. (napr. uzn. KŠBA/9Co/117/2016). Žalovaný dovolaním napadol rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 29.06.2017, č. k. 16Co/1004/2015-1156, ktoré je právoplatné. V predmetnej veci podľa názoru súdu nie sú naplnené podmienky pre ústavne konformné fakultatívne prerušenie konania a vyhovením návrhu žalobcu na prerušenie konania by došlo k zásahu do práv druhej strany - žalovaného. Súd poukazuje na čl. 17 základných princípov, podľa ktorého vec má byť čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, súd má predchádzať zbytočným prieťahom, konať hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

23. Žalovaný bol v konaní úspešný a preto by mal nárok na náhradu trov konanie podľa § 255 ods. 1 CSP proti neúspešnému žalobcovi. Nakoľko však žalovaný náhradu trov nežiadal priznať, súd rozhodol tak, že na náhradu trov proti žalobcovi nemá žalovaný nárok.

Poučenie:

Proti výroku I. tohto rozsudku nie je možné podať odvolanie (§ 355 ods. 2 CSP v spojení s § 357 CSP).

Proti výroku II. a III. tohto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

V prípade, že si povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.